

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 434/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., zastúpenej advokátom JUDr. P. S., M., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 Gn 897/12-7 z 13. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len

„generálna prokuratúra“) č. k. IV/1 Gn 897/12-7 z 13. júla 2012 (ďalej aj „oznámenie generálnej prokuratúry“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ako poškodená 4. októbra 2011 podala Okresnej prokuratúre Bratislava III trestné oznámenie proti konkrétnej osobe pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti.

3. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „vyšetrovateľ“) č. k. ORP-1394/OEK-B1-2011 z 13. januára 2012 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) bola vec podozrenia zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Trestného zákona odmietnutá podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

4. Proti uzneseniu vyšetrovateľa bola 19. januára 2012 podaná sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. 1 Pn 1159/11-10 z 8. februára 2012 (ďalej len „uznesenie okresnej prokuratúry“) zamietla.

5. Sťažovateľka sa podnetom zo 14. februára 2012 podľa ustanovenia § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) domáhala preskúmania uznesenia okresnej prokuratúry.

6. Krajská prokuratúra v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) listom č. k. 1 Kn 127/12-9 z 13. apríla 2012 sťažovateľke oznámila, že nezistila žiadne pochybenia, a podnet ako nedôvodný odložila.

7. Sťažovateľka následne požiadala opakovaným podnetom z 9. mája 2012 generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu zo 14. februára 2012 krajskou prokuratúrou.

8. Generálna prokuratúra v liste č. k. IV/1 Gn 897/12-7 z 13. júla 2012 sťažovateľke oznámila, že jej opakovaný podnet ako nedôvodný odkladá.

9. Podľa názoru sťažovateľky «nebolo ani generálnou prokuratúrou uvedené, z akých dôvodov a na základe akých skutočností, neboli vykonané sťažovateľom navrhované dôkazy, prečo nebol vo veci vypočutý F. F., ktorý ju kúpil od Ing. L. za 1 euro, prečo Ing. L. a z akých finančných prostriedkov založil ďalšie spoločnosti, s tým istým predmetom podnikania ako mala spoločnosť Z., spol. s r. o. (A., s. r. o.), prečo nevypočuli účtovníčku spoločnosti N. J. k tvrdeniam uvádzaným Ing. L., prečo nebola daná odpoveď na otázku akú úlohu zohral v tejto veci M. H., prečo neboli zisťované skutočnosti, či spoločnosť Z., spol. s r. o. ďalej vykonáva podnikateľskú činnosť (podľa našich interných zistení práve prevodom obchodného podielu na F. F. spoločnosť prestala reálne podnikáť - takže už len tu je minimálne rozporné tvrdenie Ing. L. o úmysle p. F. podnikáť so zadlženou spoločnosťou), prečo nebol vykonaný pokus o zaistenie účtovných odkladov spoločnosti, prečo sa nezisťovali osobné, majetkové pomery p. F. na podporu tvrdení Ing. L. (opätovne z interných zistení máme vedomosť, že p. F. by mal byť bezdomovec) a iné relevantné skutočnosti, ktoré sťažovateľ požaduje vykonať od začiatku.».

10. K porušeniu ústavných a iných práv sťažovateľka uviedla, že «z postupu vyššie spomínaných OČTK je dostatočne zrejmé, že vyšetrovateľ OKP Bratislava I, ako aj Okresná prokuratúra Bratislava I, Krajská prokuratúra Bratislava I a napokon i Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ako posledný možný postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako poslednou inštanciou resp. posledným štátnym orgánom zo sústavy orgánov prokuratúry, ktorá je príslušným na poskytnutie práva na inú právnu ochranu, tým, že chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu, nevykonali dôkazy navrhované sťažovateľom, nedali záväzný pokyn na ich vykonanie, neuviedli zákonný a jasný dôvod prečo sťažovateľom navrhované dôkazy vykonané neboli aj napriek skutočnosti, že navrhované dôkazy a ich vykonanie malo podstatný význam pre ďalšie rozhodnutie a taktiež bez bližšieho odôvodnenia neuviedli dôvod prečo sa nebudú sťažovateľom navrhnutými dôkazmi zaoberať, z akého dôvodu nepokladajú sťažovateľove návrhy za oprávnené a teda bez akejkoľvek zmienky o jeho návrhoch rozhodli, tak ako bolo vyššie uvedené. OČTK svojim postupom bez dostatočného vysvetlenia nevykonali navrhované dôkazy, ktoré sú dôležité pre objektívne posúdenie veci,

a tiež tento svoj postup dostatočne neobhájili vo svojich rozhodnutiach, najmä v uznesení o odmietnutí veci vyšetrovateľom OKP Bratislava I, ktorého odôvodnenie neobsahuje všetky skutočnosti, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. poriadku.».

11. Sťažovateľka napokon navrhla, aby ústavný súd jej sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 postupom Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. IV/1 Gn 897/12-7, porušené boli.

2. Uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality(...), sp. zn. ČVS: ORP-1394/OEK-B1-2011 HS zo dňa 13. 01. 2012 zrušuje a vec vracia vyšetrovateľovi PZ na ďalšie konanie aby vo veci znovu konal a rozhodol.

3. Generálna prokuratúra SR je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 322,70 Eur na účet jeho právneho zástupcu(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

12. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie

konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Sťažovateľka v sťažnosti namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní jej ďalšieho opakovaného podnetu z 9. mája 2012. K porušeniu uvedených práv malo podľa sťažovateľky dôjsť v dôsledku toho, že generálna prokuratúra sa odmietla ďalším opakovaným podnetom zaoberať napriek tomu, že existovali dôvody na jeho podanie, a síce nevykonanie navrhovaných dôkazov, nedostatočná odôvodnenosť rozhodnutí a oznámení.

14. Podľa zistenia ústavného súdu generálna prokuratúra na ďalší opakovaný podnet sťažovateľky z 9. mája 2012 odpovedala oznámením z 13. júla 2012, v ktorom uviedla:

«V podaní v podstate uvádzate, že nesúhlasíte s postupom vyšetrovateľa, dozorujúcej prokurátorky a s postupom prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava opierajúc sa o totožnú argumentáciu ako vo svojich predošlých podaniach, pričom v predmetnej veci žiadate zjednať nápravu.

Po preskúmaní spisového materiálu predloženého Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky som v predmetnom konaní nezistila porušenie zákona a stotožnila som sa s právnymi závermi prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava prezentovanými v liste sp. zn. 1 Kn 127/12-9 zo dňa 13. 04. 2012. Postup prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorá uznesením sp. zn. 1 Pn 1159/11-10 zo dňa 08. 02. 2012 zamietla Vašu sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí veci zo dňa 13. 01. 2012, ako aj samotné uznesenie vyšetrovateľa, je súladné so zákonom.

Vo vyššie uvedenom rozhodnutí vyšetrovateľa a stanovisku prokurátorky krajskej prokuratúry Vám bol dostatočne podrobne vysvetlený a odôvodnený postup orgánov činných v trestnom konaní, ako aj zistený skutkový stav veci; ktorý nenapĺňa zákonné znaky žiadneho z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Vami napadnutá štylizácia stanoviska prokurátorky krajskej prokuratúry v dotknutom odseku, a to že „spoločnosť A., s. r. o. nechcela na úkor seba niekoho dostať do omylu“ je nepresná, resp. nezrozumiteľná, avšak v kontexte s predchádzajúcim odsekom pojednávajúcim o konaní Ing. I. L., bývalého konateľa spoločnosti A., s. r. o. je zrejmé, že prokurátorka mala na mysli konanie bývalého konateľa spoločnosti Ing. L. Tento štylistický nedostatok ale nemal vplyv na vecnú správnosť vybavenia Vášho podnetu prokurátorkou krajskej prokuratúry.

Rozsah doplnenia Vami podaného trestného oznámenia podľa § 196 ods. 2 Tr. por. bol dostatočný na vydanie zákonu zodpovedajúceho rozhodnutia, a to podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por.. Konanie účtovníčky spoločnosti A., s. r. o., na ktoré poukazuje Ing. I. L., je predmetom samostatného vyšetrovania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ S., Odbore kriminálnej polície pod ČVS: ORP-246/OEK-SC-2011. Na Okresnej prokuratúre Pezinok je táto trestná vec vedená pod sp. zn. 1 Pv 399/11.

Možno teda dospieť k záveru, že z vykonaného doplnenia Vami podaného trestného oznámenia v súlade s § 196 ods. 2 Tr. por. nevyplýva podozrenie, že by Vami oznámené konanie naplnilo niektorú zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Keďže z predloženého spisového materiálu nevyplývalo podozrenie z trestnej činnosti, orgány činné v trestnom konaní nemôžu riešiť prípadné nezákonné konanie v trestnoprávnej rovine, pokiaľ nenapĺňa znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Odmietnutie Vášho oznámenia uznesením vyšetrovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. nijako neobmedzuje Vaše právo domáhať sa ochrany Vašich práv v občianskoprávnom konaní podaním na príslušný súd, ktoré ste si touto cestou i uplatnili. Z predmetného uznesenia rezultuje len tá skutočnosť, že Vami oznámený skutok nenapĺňa zákonné znaky žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Týmto považujem Váš opakovaný podnet za vybavený a bez akýchkoľvek opatrení ho ako nedôvodný odkladám.»

15. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd rozhodnutia orgánov verejnej moci za protiústavné aj arbitrárne, ak ich odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (mutatis mutandis IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

16. Záver generálnej prokuratúry, podľa ktorého zo sťažovateľkou podaného (a doplneného) trestného oznámenia nevyplývajú skutočnosti o naplnení niektorej zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za svojvoľný alebo arbitrárny a ani samotná nespokojnosť sťažovateľky s výsledkom vybavenia jej ďalšieho opakovaného podnetu nie je dôvodom na vyslovenie porušenia ňou v sťažnosti označeného práva.

17. Okrem uvedeného už ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00). Tieto závery je možné v danom prípade vzťahovať aj na oznamovateľa v trestnom konaní, ktorý je právnickou osobou.

Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu [mutatis mutandis rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva napr. v prípade *Helmers v. Švédsko* (rozsudok pléna z 29. októbra 1991, sťažnosť č. 1826/85, séria A, č. 212-A, ods. 29); v prípade *Perezová v. Francúzsko* (rozsudok Veľkej komory z 12. februára 2004, sťažnosť č. 47287/99, ods. 70, 71, ECHR 2004-I)].

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2012